

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto, dne 2. aprila so pripeljali špeharji 85 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 10 do 12 Din, špeh po 10 do 11 Din. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 75 do 90 Din, 8 otave po 80 do 85 Din, 3 slame po 75 do 80 Din, 4 voze krompirja po 1.50 do 1.75 Din, 1 voz čebule po 5.50 (česen 10 do 12 Din), 12 vreč zelja po 3 do 5 Din. Pšenica 1.75, rž 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.50, proso 1.75 do 2, ajda 1.50, ajdovo pšeno 3.50 do 4, fižol 1.75 do 2.50 Din. Kokoš 25 do 35, piščanci 25 do 65, raca 20 do 30, puran 50 do 80, kozliček 50 do 85 Din. Celi orehi 4.50, luščeni 16 do 18 Din. Hren 12 do 14, karfižola 6 do 12, ohrovt 3 do 5, glavna solata 0.50 do 3, jabolka 4 do 7 Din. Mleko 2 do 3, smetana 10 do 12, surovo maslo 22 do 32. Jajca 0.65 do 0.75, med 14 do 20, suhe slive 8 do 12 Din.

Mariborski svinjski sejem v petek, dne 1. aprila. Pripeljanih je bilo 181 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 6 do 7 tednov stari 60 do 80 Din, 7 do 9 tednov stari 100 do 130 Din, 3 do 4 mesece stari 150 do 200 Din, 5 do 7 mesecev stari 300 do 350 Din, 8 do 10 mesecev stari 400 do 450 Din, 1 leto stari 700 do 900 Din, 1 kg žive teže 5 do 6 Din, 1 kg mrtve teže 7.50 do 8 Din. Prodanih je bilo 106 kom.

Mariborski živinjski sejem dne 29. 3. 1932. Prignanih je bilo: 4 konji, 5 bikov, 59 volov, 131 krav in 5 telet, skupaj 204 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 29. marca 1932 so bile sledeče: debeli volj 1 kg žive teže od 3 do 4 Din, klavne krave debele od 2.50 do 3 Din, plemenite krave 3 Din, krave za klobasarje od 1 do 1.50 Din, mlada živina od 3.50 do 4.50 Din. Prodanih je bilo 65 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 10 do 12 Din, II. vrste 6 do 8 Din, meso od bikov, krav in telic od 4 do 6 Din, telečje meso I. vrste od 10 do 12 Din, II. vrste od 6 do 8 Din, svinjsko meso sveže od 8 do 16 Din.

Razširjajte naš list.

tančnim Nemcem. Vitezi lovci so že bili deloma na konjih poleg g. Schrattenbacha, ki se je motal jezde krog velikih kladiv na vodni pogon. Gospoda se je čudila lepo oblečeni, visoki ter krepki deklini, ki je kazala že na zunaj gosposko dostojanstvo. Lovci so jej napravili špalir, ko je stopila na rahlo smehljaše proti podkovni kovačnici. Tukaj so se trudili in mučili na vse mogoče načine, da bi prvič pribili železno obutev še na obe zadnji nogi lepe, močne in iskre žrebice. Oba hlapca držača sta bila prešibka, žival ju je odbrenila vsikdar z izredno spretnostjo, ne da bi bila katerega kaj poškodovala. Niti zafajfjanje gobca ni ukrotilo konjske živahnosti. Kovači so delali priprave, da bi položili žival na tla in jej dokazali na ta način, da je človeški razum nad živalsko močjo. Ravno tedaj se je prikazala pred kovačnico gospodarica Ema. Z roko je porinila na stran hlapca, potrepljala žrebico po zadnjem stegnu in že je tičala konjska noga v njenih železnih pesteh, oprta ob koleno. Ko je začutila razposajenka, da jej je mojster nova moč, ni niti poskusila več s kakimi brcami ali otresljaji. Ko-

DRUŠTVENE VESTI

Selnica ob Dravi. Čitalnica priredi v nedeljo, dne 10. aprila zvečer ob 7. (19.) uri Medvedovo jgro v 5 dejanjih »Črnošolec«. Ponočitev iste pa se vrši dne 17. aprila ob 3. uri popoldne. Vljudno vabljeni!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naše izobraževalno društvo priredi dne 10. aprila po večernih dveh zanimivi šalji igri »Trije tičiki« in »Izgubljena stava«. Razmeram primerno smo vstopnino znižali na polovico. Nastopi tudi priznani izvrstni pevski zbor. Vabimo domačine in sosede.

Vojniki. Nekaj posebnega sem te dni zvedel, kar moram povedati tudi vam. Vem, da je že marsikomu znana povest o Mlinarjevem Janezu, teharskem junaku, ki je dvakrat pogljal v kozji rog samega celjskega grofa Urha, ki je pri Belem gradu usmrtil turškega sultana Mohameda. Znana vam bo morda tudi njegova nevesta Marjetica, ki je preoblečena v vojaško obleko, šla na boj s Turki in rešila zastavo teharskih plemičev. Po tej povesti je posneta tudi igra, na katero so se začeli pripravljati naši pridni igralci od Izobraževalnega društva. Ta igra bo za naš kraj pač nekaj izrednega in bo nastopilo do 50 oseb. Na njo že danes opozarjam domačine in tudi okoličane.

Gornji Grad. V soboto dne 12. marca smo nastopili na svojem popolnoma preurejenem odru v društveni dvorani s krasno Medvedovo dramo »Za pravdo in srce«. Kljub skrajno slabemu vremenu je bila prva predstava zelo dobro obiskana, največ od domačinov. Drugi dan popoldne je bil naval občinstva naravnost rekorden. Dvorana je bila natrpano polna, je moralo celo oditi precej ljudi. Z veliko paznostjo je sledilo občinstvo posameznim prizorom. Mnogi so bili do solz ganjeni. Na splošno željo smo predstavo zopet na cvetno nedeljo ponovili. Tudi takrat je bila dvorana docela polna. Posetil je prireditev tudi naš vladika prevz. nadškof A. B. Jeglič, ki se je zelo pohvalno izrazil o nastopu igralcev. Za prihodnje ima naš g. predsednik in

režiser g. Rant zopet na programu krasno igro. Društvo je prevzelo prodajo nedeljskega »Slovenca«, ki ga dobite vsako nedeljo takoj po prihodu pošte na trgu in v trafiki poleg cerkve. Segajte po dobrem čitivu. Iz tega dopisa lahko vidite, da tudi v Gornjemgradu Prosvetno društvo ne počiva in da ne spimo, ampak krepko stopamo naprej v življenje pod vodstvom našega povsod priljubljenega predsednika g. Ranta.

Sv. Peter pri Dravogradu. Vsako leto dose-daj in tudi letos smo v naši župnijski cerkvi obhajali veselo Alelujo. Čeravno je nas žblgotrajna zima precej ovirala, se je kljub temu zbralo na velikonočno jutro že ob zgodnji uri ogromno ljudi, kateri so prišli deloma tudi iz sosednih župnij h Kristusovem vstajenju, ki je bilo ob šestih zjutraj. Opaziti je bilo, da letos niso naši fantje si morali napraviti svojega veselja, to je: streljanja s topiči. Kaj je krivo temu? Gotovo gospodarska kriza! Lansko leto je bila tukaj pri nas kriza cerkvenega petja, letos pa je bilo ravno obratno. Letošnje velikonočne praznike je bilo pri nas tako lepo petje, da ga že dolgo vrsto let nisem slišal pri Sv. Petru, čeravno sem že dolgo tukaj. Hvala požrtvovalnim pevkam in pevcem in našemu spretnemu pevovodju!

Ribnica na Pohorju. Na Veliki petek smo spremljali k večnemu počitku dobro, skrbno in krščansko, 72 let staro mamico 11 otrok Marijo Miklavc, vdovo po pok. slovenskem pisatelju »Podravskem«. Kot vneta slovenska in krščanska mamica zasluži na tem mestu skromen spominek. Bila je hči očeta-kmeta, rojena leta 1860. Mladosti svoje tek si je zgradila strogo na krščanskih načelih. Radosti ni poznala nad te, spomin sladak ji je bil še v poznejših letih, da je kot cerkvena pevka proslavljala Neskončnega na koru ali na raznih božjih potih. Leta 1886 ji je bilo odločeno postati spremljevalka po poti življenja svojčas mnogo poznatemu slovenskemu pisatelju Pe-

Poljske in Ogrske. V gozdovih teh dežel so se nahajali še v 16. stoletu divji konji.

Iz česa sestoji milo? Temeljna snov je maščoba (tolšča), potem še malonov ali kalijev lug. Boljša ko je maščoba, boljše je milo. Predvsem ne sme biti žarko. Najbolj uporabljajo sveži loj, oljivo olje, palmovo olje, celo ricinovo olje in svinjsko mast. Tolšče in lug je treba skupaj povreti, »pomiliti«, in milo je gotovo. Dobro milo ne sme imeti preveč luga, ker bi škodovalo koži. Če pa naj služi milo samo za umivanje kože, dodajo še dišave in kako barvilo.

Zepne rute so uporabljali najprej v Be-

vaški pomočnik je neovirano pristopil in pomeril na rog še vročo podkev. Zbrana grajska gospoda je kar ostrmela pri pogledu na orjaško žensko moč in še celo v tako skriti grabi! Vse je Emi zaploskalo, vsak je skušal biti prav od blizu priča očividec, kako je zmogla deklina žrebico pri prvem podkovanju. Za podkovo na eni zadnji nogi je prišla brez odpora na vrsto še druga. Tudi sam velmožni g. Schrattenbach še ni bil videl kaj podobnega, da bi bila ena ženska močnejša nego dva hlapca in sploh cela podkovalna kovačnica. Ko je odvezovala Ema sveže in prvič podkovano žrebico, se jej je prikradel g. poveljnik na konju od zadaj, jo objel krog vratu, hotel jo je potegniti k sebi in se je že bil sklonil, da bi jej bil ukradel iznenada poljub. Dekle je spustila povodec, se obrnila, izvila iz objema in premerila na hrbtu prekrizanih rok od pet do glave gospodskega drzneža. Plemenitnik se je nasmehnil porredno in stegnil desnico, da bi uščipnil na rahlo plašljivo srno v rdeče lice. Presneto, se je tokrat urezal, kakor sigurno nikdar poprej in ne pozneje. Z bliskavico ga je popadla ena Emina roka